Írta: Turi Bálint
2014. október 10. péntek, 12:01

Turi Bálint, Komárom alpolgármestere felszólalása a Cigány Tudományos és Művészeti Társaság 23. nemzetközi tudományos konferenciáján 2014. október 7-én.

Sok szeretettel és barátsággal köszöntök mindenkit Komárom városa nevében, ezen a jeles konferencián! Városunk utcáit történelmi levegő járja át, még költőiebben megfogalmazva, a falak közt historikus szellő lengedez. Múltunk okot ad büszkeségre, de e falak, ez a föld nagyon szomorú események tanúi is egyben. Ilyen szomorú apropója van annak is, hogy ennek a konferenciának a holokauszt emlékévben otthont adhatunk.

A múltat vállalnunk kell. A szomorú eseményekben, emlékekben csupán az hozhat utólag némi megnyugvást, ha azzal szembe nézünk, azt fel tudjuk dolgozni. A mai és a holnapi nap éppen erre ad lehetőséget.

Komárom városa semmiképpen nem tagadja meg a múltját. Büszkén emlékezik annak dicsőséges eseményeire, és osztozik azok fájdalmában, akiknek ezen a helyen szenvedés jutott osztályrészül. Múltunk a miénk, mindenestül. Örömmel és bánattal, sikerrel és kudarccal, kitörölhetetlenül.

A jelent viszont most éljük, írjuk, a jövőt most építjük. Ezért már felelősek vagyunk. Mi vagyunk a felelősek. Hát éljük meg sikeresen, békében ezt a jelent, és építsük szépen azt a jövőt!

Fejet hajtva a múlt ártatlan áldozatai előtt, a jövőbe szeretnék tekinteni néhány gondolat, és egy kis történet erejéig.

Komárom vezetése jelen pillanatban kifejezetten jó viszonyt ápol nem csak az itt működő civil szervezettekkel, hanem a városunkban működő nemzetiségi önkormányzatokkal, a némettel, az ukránnal és a cigány nemzetiségi önkormányzattal is. Amikor a felkérést megkaptam, hogy a mai megnyitón felszólaljak, meghívtam a komáromi cigányság vezetőjét is, hogy tartson velem. Bemutatom önöknek Balogh Attila urat. Balogh Attila urat, aki I a vasárnapi választásokat követően nagy valószínűségel a komáromi cigány nemzetiségi önkormányzat vezetője lesz. Biztos vagyok abban, hogy olyan vezetője, aki megfelelően fogja a kapcsolatot tartani a város vezetése, és az itt élő romák között.

Tisztelt hölgyeim és uraim! Én pedagógus vagyok. Ezért hivatásomból adódóan, mély meggyőződéssel vallom, hogy a legfőbb bajok és problémák a tanulás segítségével oldhatók meg.. Németh László hihetetlen nagyszerű tömörséggel így fogalmazza meg ezt a gondolatot: „Aki hisz a pedagógiában, az csak optimista lehet. A pedagógusi hit, mely inkább a természet, mint nézet dolga, kettőt tételez fel: hogy az emberek (az eddiginél különbbé) nevelhetők s hogy (az eddiginél többre) taníthatók."

Végezetül, engedjék meg, hogy egy rövid kis mesét mondjak el önöknek. A mese címe: Mese a cigány kisfiúról, aki szerette a könyveket, és jó tanuló volt.

Hol volt, hol nem volt egy Komárom-Esztergom megyei községben egy cigány kisfiú, aki a falu egyik szélső utcájában lakott. Ez a kisfiú nagyon gyakran, amikor a többiek suli után csavarogni hívták, inkább kiült az utcára, az árok szélére és olvasott. Az iskolában jól viselkedett, jó tanuló volt. A tanárai szerették. Olyan jól tanult, hogy amikor a nyolc általánost elvégezte, felvették a komáromi gimnáziumba. Ott tanult tovább. És ott is jó tanuló volt. Helyes fiú volt a lányok is szerették, de ez sem térítette el a céljától.

Merész tervet eszelt ki. Elhatározta, hogy tanár lesz. Gimnáziumi tanárai támogatták, segítették. És lássatok csodát, felvették a gimnázium után a szegedi egyetemre. Ennek a roma, akkor már nem kisfiúnak, sok barátja lett az egyetemen. Fiúk és lányok, romák és nem romák. Többen közülük, azóta már a szegedi egyetemen tanítanak. A mi roma nagyfiúnk is szépen befejezte az egyetemet, és tanári diplomát kapott. Úgy gondolta hazajön ő a falujába, ami azóta, Magyarország egyik legfiatalabb kisvárosa lett.

Hát lássatok csodát, ezt a fiút örömmel fogadták. Mit, hogy örömmel fogadták?! Annak az iskolának az igazgatójává választották, ahol annak idején tanult. Szerették a kollegák a fiatal cigány tanár bácsit, igazgató urat. Sok szép dolgot megvalósított iskolájában. Pályázatokkal szépítette, építette. A jó tanulókat, hátrányos helyzetűeket, kirándulni, sőt sítáborba vitte. Megszerette az egész város.

Az egykori roma kisfiút, azóta tanár urat, igazgató urat, megválasztották a város polgármesterének. Nincsen vége, ne fuss véle, mert ez nem a mese vége! Ráadásul nem mese, hanem ez egy igaz mese. Polgármesterként is szépen dolgozott, a kisváros fejlődött gyarapodott. És ezt a roma polgármestert, aki azóta már fiatalembernek sem mondható, most

vasárnap úgy megválasztják ismét polgármesternek, mint a huzat. Ez a fiú pedig a barátom és a megválasztásáért nem, de egészségéért annál jobban aggódom. Hát ezért hiszek én a pedagógiában, a tanulásban, hiszem, vallom Németh László gondolatait, és optimista vagyok.

Köszönöm, hogy meghallgattak, sikeres konferenciát, jó tanácskozást kívánok!